

Valtakunnallinen sosiaali- ja terveysalan
eettinen neuvottelukunta ETENE

17.4.2013

Homepakolaiset ry
homepakolaiset@homepakolaiset.fi

HOMEPAKOLAISET RY:N KANNANOTTOPYYNNÖT ETENELLE SISÄILMASTA SAIRASTUNEIDEN TILANTEESTA SUOMESSA

Homepakolaiset ry pyysi 23.11.2012 ETENEn kannanottoa kolmeen kysymykseen:

1. sisäilmasta sairastuneiden sairaalahoito ja erityisesti sairaaloiden sisäilman laadun vaikutukset näihin potilaisiin,
2. lääkäreiden kyky tunnistaa sisäilmasta sairastuneiden oireita ja hoitaa niitä,
3. sosiaaliturvan saatavuuden puutteisiin.

ETENE pyysi asiantuntija-apua Terveyden- ja hyvinvoinnin laitokselta, Työterveyslaitokselta ja sosiaali- ja terveysministeriön vakuutusosastolta. Saatu materiaali esiteltiin ETENEn kokouksessa 30.1.2013 ja sen pohjalta käytiin keskustelua kannanottopyynnöistä. Lisäksi tarkasteltiin terveydenhuoltolakia (1326/2010), lakia terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994) ja sosiaalihuoltolakia (710/1982). Käydyn keskustelun perusteella ETENE toteaa seuraavaa:

Elinympäristössämme on monia erilaisia terveydelle haitallisia kemiallisia yhdisteitä, joiden yhteyttä erilaisiin oireisiin on vaikea selvittää. Niihin liittyvät terveysongelmat ovat olemassa, vaikka ne tunnetaan huonosti. Etiologiaa on tutkittu muun muassa kaksoissokokein. Homepakolaiset ry:n kannanottopyynnössä viitattiin puuttuvaan diagnoosiluokkaan. ETENE toteaa, että hoitoa on pyrittävä järjestämään tästä huolimatta ja oireilevien potilaiden tilanne on arvioitava yksilöllisesti. Arvioinnin perusteella lääkärin on kirjattava oma arvionsa, vaikka diagnoosiluokkaa ei ole. Vaikka oireita ja niiden syitä on vaikea tunnistaa ja hoitaa, se ei saa vaikuttaa potilaan kohteluun hoidetaanpa häntä sitten avopalveluissa tai sairaalassa.

Terveydenhuoltolakiin ja lakiin terveydenhuollon ammattihenkilöistä on kirjattu terveydenhuollon peruslähdekohdaksi kärsimyksen lievittäminen. Myös sosiaalihuoltolaki painottaa oikeutta tarpeen mukaiseen sosiaalihuoltoon. ETENE toteaa, että diagnoosiluokan puuttuminen ei estä hoitoa. Diagnoosin ja hoidon kannalta suurin vaikeus on osoittaa syy-seuraussuhde ympäristön haitallisten tekijöiden ja oireiden välillä. Tästä riippumatta on varmistettava se, ettei oireilevia ihmisiä jätetä hoidon ja avun ulkopuolelle, vaan heidän hoidon ja huollon tarpeisiinsa suhtaudutaan samoin kuin muidenkin ihmisten kärsimyksiin.

Neuvottelukunnan puolesta

Puheenjohtaja

Markku Lehto

Pääsihteeri

Leila Jylhäkangas

Tiedoksi STM/sosiaali- ja terveystieteiden osasto
STM/peruspalveluministeri

